

Bilag

Spørgsmål nr. 1-3 fra Folketingets Retsudvalg og justitsministerens besvarelse heraf vedrørende Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne vedrørende postspærring i forbindelse med konkurs og betalingsstandsning (B 74, 1988-89).

Spørgsmål 1:

Kan ministeren oplyse, hvorledes fremgangsmåden er i forbindelse med postspærring, herunder hvorvidt skifteretten selvstændigt tager stilling til spørgsmålet i forbindelse med afsigelse af konkursdekret?

Spørgsmål 2:

Idet der henvises til ministerens tale ved 1. behandling, bedes det oplyst, hvornår den forlods udtalelse fra Konkursudvalget, som ministeren har aftalt med udvalgets formand, forventes at foreligge.

Spørgsmål 3:

I forlængelse af spørgsmål 2 bedes det oplyst, om det vil være muligt at fremskynde den nævnte forlods udtalelse, således at den er Retsudvalget i hænde i så god tid, at der kan afgives betænkning og beslutningsforslaget andenbehandles i indeværende folketingsår.

Svar:

Ad spørgsmål 1:

Selve konkursdekretet, der er en judiciel afgørelse, giver hjemmel for gennemførelse af postspærring, jf. konkurslovens § 29.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»§ 29. Ved afsigelse af konkursdekretet minster skyldneren retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet.«

I forbindelse med afsigelsen af konkursdekretet træffer skifteretten bestemmelse om, hvorvidt der skal være postspærring. Rettens afgørelse herom har karakter af en beslutning,

hvilket bl.a. indebærer, at retten til enhver tid kan omgøre den, såfremt forholdene tilsiger dette. Postspærringen indebærer, at post, der er stilet til skyldneren, af postvæsenet sendes til den midlertidige bestyrer eller kurator eller til skifteretten, jf. nedenfor.

Postspærring opretholdes kun, så længe det findes påkrævet af hensyn til boets forsvarlige behandling, og post, som boet modtager på grund af postspærringen, vil blive videresendt til adressaten snarest muligt, såfremt den er uden betydning for boet.

Baggrunden for, at der normalt sker postspærring i forbindelse med konkurs, er for det første, at der kun herved kan opnås sikkerhed for, at eventuelle værdiforsendelser som f.eks. checks eller andet indgår i boet. Hertil kommer, at skyldnerens korrespondance bl.a. kan oplyse om hans eventuelle finansielle dispositioner og om formuegoder, hvis eksistens eventuelt ikke er oplyst til skifteretten. Det tilsigtes således ved postspærring opnået, at aktiver, der tilkommer konkursboet, kommer boet til gode.

Med virkning fra den 1. januar 1989 er der fastsat nye regler for postvæsenets medvirken i forbindelse med postspærring (Post- og Telegrafvæsenets reglement II, § 37, pkt. 5, litra b).

Det fremgår heraf, at skifteretten underretter adresseposthuset, når der er truffet beslutning om postspærring. Postspærringen omfatter både postforsendelser og pengeforsendelser, hvorimod blade og adresseløse forsendelser udleveres til skyldneren, medmindre skifteretten i det konkrete tilfælde har bestemt andet. Den post, der tilbageholdes, udleveres normalt til bostyret, dvs. den midlertidige bestyrer eller kurator. Hvis forsendelserne er mærket »personlig« eller på anden måde fremtræder som personlig korrespondance, udleveres de dog til skifteretten, der beslutter, om posten kan videresendes til skyldneren eller bør tilgå bostyret.